ПОРАДИ ЩОДО ВСТАНОВЛЕННЯ ДОВІРИ МІЖ ПЕДАГОГОМ І ПІДЛІТКОМ В КРИЗОВОМУ СТАНІ

1. Уважно вислуховуйте підлітка. Прагніть до того, щоб підліток зрозумів, що він вам не байдужий і ви готові зрозуміти і прийняти його. Не перебивайте. Не показуйте свого страху. Ставтесь до нього серйозно, з повагою.
2. Запропонуйте свою підтримку та допомогу. Постарайтесь переконати, що даний стан (проблеми) тимчасові і швидко пройдуть. Проявіть співчуття і покажіть, що ви поділяєте і розумієте його почуття.
3. Поцікавтесь, що найбільше в даний час турбує підлітка.
4. Впевнено опікуйтесь підлітком. Саме це допоможе йому у власні сили
5. Використовуйте слова, речення, які сприятимуть встановленню контакту: розумію, звичайно, відчуваю, хочу допомогти.
6. В розмові з підлітком дайте зрозуміти йому, що він необхідний іншим і унікальний як особистість. Кожна людина, незалежно від віку, хоче мати позитивну оцінку своєї діяльності.
7. Недооцінка гірша, ніж переоцінка. Надихайте підлітка на високу самооцінку. Вмійте слухати, довіряти і викликати довіру в нього.
8. Звертайтесь за допомогою, консультацією до спеціаліста, якщо щось насторожило вас у поведінці підлітка.

Правила покарання агресивних дітей та підлітків

• Покарання не повинно шкодити здоров'ю дитини — ні фізичному, ні психічному. Попри це, воно має бути корисним.
• Якщо є сумніви, покарати чи ні, не карайте, навіть якщо вже зрозуміли, що надто м'які, довірливі й нерішучі. Жодної «профілактики», жодних покарань про всяк випадок.
• За один раз — одне. Навіть якщо провин багато, покарання може бути суворим, але тільки одне за все відразу, а не по одному за кожну провину. Салат із покарань — страва не для дитячої душі! Не можна карати за рахунок любові. Хай там що трапилося, не обмежуйте дитину в схваленні й заохоченні, на які вона заслуговує.
• Термін давності. Краще не карати, ніж карати із запізненням. Покарання із запізненням навіюють дитині минуле, не дають стати іншою.
• Покараний — пробачений. Інцидент вичерпано. Сторінку перегорнуто. Про старі гріхи ні слова. Не заважайте починати життя спочатку!
• Без приниження. Хай там що сталося, хай там якою є провина, покарання не повинно сприйматися дитиною як перемога нашої сили над її слабкістю, як приниження. Якщо дитина вважає, що ми несправедливі, покарання подіє тільки у зворотний бік.
• Дитина має боятися не покарання, не гніву, а нашого засмучення. Слід розуміти, що, не будучи досконалою, вона не може не засмучувати тих, хто її любить.

ВИХОВНА РОБОТА З «ВАЖКИМ ШКОЛЯРЕМ»

1. Намагайтесь запобігти ДУМКАМ про безнадійну педагогічну занедбаність того чи іншого учня. Вселяйте в себе віру, що "важкий" вихованець є потенційним носієм багатьох позитивних якостей. У ході перших контактів з такою дитиною виявіть доброзичливу зацікавленість, повагу, відкинувши можливе упереджене ставлення до неї.
2. Уникайте хворобливої реакції на перші негативні прояви у поведінці важкого вихованця у ставленні до вас. Такі діти не рідко на початковому етапі спілкування з новим вчителем, а тим більше з молодим, схильні випробовувати його.
3. Добре ознайомтесь з умовами життя учня вдома, особливостями спілкування в школі, поза її межами, з батьками. Та найголовніше – виявіть джерело, причини, що призвели до

морального захворювання учня.
4. Вивчіть паростки позитивних якостей вихованця, його схильності, уподобання, інтереси.
5. Будь-що намагайтеся полюбити дитину за те, що вона людина. Виявіть доброту, чуйність, порядність, щоб протистояти негативізму, з яким учневі доводиться зустрічатись у спілкуванні. Це і буде застосування методу "вибуху", який може сприяти досягненню добрих виховних результатів за порівняно короткий строк. Спрямовуйте на таку діяльність усіх вчителів, вихователів класу.
6. У процесі спілкування з вихованцем не вдавайтесь до методів постійного контролю, гальмування, а використовуйте метод "заміни", тобто включення таких видів діяльності, які б відповідали його інтересам.
7. Помічайте найменші позитивні зрушення у поведінці і діях школяра. Підкріплюйте їх своїм заохоченням, схваленням. Водночас не зосереджуйте увагу на негативних проявах поведінки. пам'ятайте, що погані звички долати важко. Лише поступове розширення кола позитивних дій має витісняти негативні вчинки.
8. Постійно включайте вихованців у колективні справи класу, спортивні команди, давайте посильні доручення, підкреслюйте їх значення для успіху всього колективу.
9. Систематично працюйте з батьками, щоб спільно забезпечити позитивний педагогічний вплив на важковиховуваного, єдність зусиль на грунті доброти, поваги.
10. Намагайтеся частіше бувати з "важким" учнем один на один: разом обговорюйте питання, які викликають у нього інтерес, розповідайте йому про цікавих людей. Запрошуйте до своєї домівки, намагайтеся спільно працювати над виконанням тих чи інших завдань, але уникайте при цьому набридливого повчання,моралізаторства. Під час канікул, вашої відпустки намагайтесь листуватись з вашим вихованцем (якщо ви або виїжджаєте на цей час з населеного пункту) учень повинен відчувати, що вчителя цікавить його життя під час канікул.